

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.125/2022/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Gönczi Gergely Ügyvédi Iroda (eljáró: dr. Gönczi Gergely ügyvéd, cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek – a Dr. Kovács Lóránd Ügyvédi Iroda (eljáró: dr. Kovács Lóránd ügyvéd, cím) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 10. sorszámú végzésével kijavított 8.P.20.010/2022/6/II. számú ítélete ellen az alperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest kiadó 'kiadó neve'-t, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 37 500 (harminchétezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak – külön felhívásra – 48 000 (negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az alperes által szerkesztett www.....hu internetes sajtótermékben 2021. ...-én „cikk címe” címmel (URL: <https://www.....hu/...-.../.../.../.....>) címmel a felperest érintő sajtóközlemény jelent meg. A cikk egyebek mellett állította, hogy a felperes „cikk szövege”

[2] A felperes a fenti közlések miatt írásban helyreigazítási kérelmet terjesztett elő 2021. napján feladott tértivevényes levélben. A helyreigazítási kérelmet az alperes 2021. napján átvette, a kérelemben foglaltaknak nem tett eleget, helyreigazítást nem közölt.

[3] A felperes keresetében a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdése és a Pp. 496. § (1) bekezdése alapján kérte az alperest kötelezni az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 3 napon belül a www.....hu oldalon önálló hírként, az eredeti cikket linkkel elérhetővé téve a főoldalon, 24 órán keresztül „Helyreigazítás címe” címmel és a sérelmezett cikk eredeti elérhetőségi helyén a cím alatt és a lead felett míg a cikk elérhető, de minimum 30 napig, az eredeti cikk megjelenésével valamennyi eszközről (mobil, tablet, PC) megtekintve azonos tipográfiai jellemzőkkel közölt, az alábbi helyreigazítás közzétételére:

„HELYREIGAZÍTÁS

"helyreigazítás szövege"

[4] Kérte továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 499. § (1) bekezdése alapján az impresszum szerint a szerkesztőség kiadójaként működő "kiadó neve"-t kötelezni perköltség megfizetésére. Egyidejűleg a keresetindítási határidő elmulasztása miatt – a postának a tértivevények kézbesítésével kapcsolatos mulasztására hivatkozva – igazolási kérelmet terjesztett elő.

[5] Az alperes az eljárás során érdemi védekezést nem terjesztett elő, ellenkérelmet nem nyújtott be.

[6] Az elsőfokú bíróság 2. sorszámú végzésével a felperes a perindítási határidő elmulasztása miatt előterjesztett igazolási kérelmének hely adott.

[7] Ítéletében az elsőfokú bíróság a felperes keresete szerint kötelezte az alperest sajtó-helyreigazítás közzétételére, kötelezte továbbá a "kiadó neve"-t a felperes javára 300 000 forint perköltség, az államnak 36 000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére.

[8] Megállapította, hogy a felperes a törvényi határidőket és tartalmi követelményeket betartva küldte meg alperesnek helyreigazítás iránti kérelmét és annak elmaradására alapozottan indított – eredményes kimentési eljárás folytán – a törvényes határidőben peres eljárást. A Pp. 497. § (4) bekezdése alapján a keresetet alperesi ellenkérelem hiányában nem vitatottnak tekintette és a kereset szerint marasztalta az alperest utalva az Smtv. 12. §-ának rendelkezéseire.

[9] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az eljárás megszüntetését kérte, az ítéltábla felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (1) és (2) bekezdésében jelölte meg.

[10] Kiemelte, hogy a felperesre irányadó keresetindítási határidő 2021. napján lejárt, a felperes keresetét csak ezt követően, azaz elkészen terjesztette elő. A felperes a keresettel egyidejűleg előterjesztett igazolási kérelme nem volt megalapozott. A felperesi jogi képviselőtől elvárható lett volna, hogy a postára adott sajtó-helyreigazítási kérelem kézbesítéséről ne csak 29 nappal később érdeklődjön, annak ellenére, hogy az azzal egyidőben feladott helyreigazítási kérelmek kézbesítéséről szóló értesítést már néhány napon belül megkapta. A felelősség postára hárítása nem lehet parttalan, a felperesi jogi képviselő késlekedése felróható, így az igazolási kérelemnek az elsőfokú bíróság nem adhatott volna helyt. Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyként hivatkozott a Pp. 150. § (1) bekezdésére, 176. § (1) bekezdés c) pontjára és 496. § (3) bekezdésére.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, hogy az alperes a másodfokú eljárásban valójában a méltányos elbírálás felülmérlegelését kéri, azonban a Pp. 369. (3) bekezdés d) pontjában írt felülbírálati jogkört nem jelöli meg; az állított jogsértés jogszabályi alapját is tévesen jelöli a fellebbezés.

[12] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt megalapozatlannak találta.

[13] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával kérte az eljárás megszüntetését; a Pp. 379. §-a szerint azonban, ha a Pp. 240. § (1) bekezdése vagy 241. § (1) bekezdése szerinti ok az elsőfokú vagy a másodfokú eljárásban fennáll, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése mellett dönthet az eljárás megszüntetéséről. A fellebbezést az ítéltábla azonban – figyelemmel a másodfokú bíróság felülvizsgálati jogköre terjedelmének értelmezése tárgyában született 1/2019. számú Polgári jogegységi határozat indokolásában kifejtett jogelvekre is – a Pp. 110. § (3) bekezdésében megfogalmazott tartalom szerinti elbírálás elvére figyelemmel akként értelmezte, hogy a fellebbezés ténylegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett irányul a per megszüntetésére, és azt érdemben bírálta el.

[14] Az a tény, hogy a fellebbezés a gyakorolni kívánt felülbírálati jogkört nem jelölte meg, továbbá tévesen hivatkozott a megsértett jogszabályhelyre, nem volt akadálya a fellebbezés érdemi elbírálásának. A 2020. évi CXIX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 76. § 10. pontja 2021. január 1. napjával hatályon kívül helyezte a Pp. 371. §-a (1) bekezdésének c) pontját, így kivette a fellebbezés kötelező tartalmi elemei közül a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkör és az alapul szolgáló indokok megjelölését, míg a 47. § kivette a Pp. 371. §-a (1) bekezdésének d) pontjában szabályozott fellebbezési kötelező elemek közül a jogszabályhely megjelölését. Arra vonatkozóan azonban, hogy a Pp. 371. §-a (1) bekezdésének c) pontját mely eljárásokban és meddig kell alkalmazni, a Módtv. nem tartalmazott átmeneti rendelkezéseket, ezért ennek a kérdésnek az eldöntéséhez bírói

jogértelmezésre volt szükség. Ennek során a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján abból kellett kiindulni, hogy a jogszabályi rendelkezést – ha a jogszabály eltérően nem rendelkezik – a hatályba lépését követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni. Ebből az következik, hogy noha a fellebbezés valóban nem tartalmazta az általa gyakorolni kért felülbírálati jogkört és tévesen tartalmazta a megsértett jogszabályhelyet, az állított jogsértés tartalma azonban megállapítható volt, ezért a fellebbezés a 2021. január 1. után hatályos perrendi szabályok szerint érdemben elbírálható volt.

[15] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett az eljárás megszüntetésének nem volt helye, mert az igazolási kérelemnek helyt adó döntést az ítélet elleni fellebbezésben az alperes olyan alapon támadta, amelyre a Pp. nem ad lehetőséget.

[16] A felperes általa sem vitatottan, keresetlevelét a Pp. 496. § (3) bekezdésében meghatározott határidőn túl terjesztette elő, ezzel egyidejűleg azonban igazolási kérelmet is benyújtott, melyet az elsőfokú bíróság érdemben bírált el és annak helyt adott.

[17] A Pp. 154. § (2) bekezdése szerint az igazolási kérelemnek, valamint az eljárás folytatása, illetve a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemnek helyt adó határozat csupán az eljárást befejező határozat elleni fellebbezésben támadható meg és csak akkor, ha az igazolási kérelmet *vissza kellett volna utasítani*. Ennek megfelelően az igazolási kérelemnek helyt adó bírósági döntés ellen a jogorvoslat lehetősége korlátozott; *kizárólag* a mérlegelés nélkül, alaki okból, tehát a Pp. 153. § (2) bekezdése alapján visszautasítandó, de visszautasítani elmulasztott igazolás támadható az eljárást befejező határozattal szembeni fellebbezésben. Nem támadható azonban az igazolási kérelemnek helyt adó határozat, ha annak alapja nem az, hogy a kérelmet – annak érdemi vizsgálata nélkül – vissza kellett volna utasítani, hanem az, hogy az érdemi döntés volt téves.

[18] A Pp. 153. § (2) bekezdése taxatívén határozza meg azokat az eseteket, amikor a bíróság az igazolási kérelmet köteles visszautasítani: erre abban az esetben kerül sor, ha az igazolást a törvény kizárja, az igazolási kérelmet elkésztetten terjesztik elő vagy az igazolást kérő – a határidő elmulasztása esetén – az elmulasztott cselekményt a kérelem előterjesztésével együtt nem pótolta.

[19] A sajtó-helyreigazítási perben a Pp. 496. § (3) bekezdése kifejezetten lehetővé teszi a keresetindítási határidő elmulasztásának igazolását, ekként a Pp. 153. § (2) bekezdés a) pontja nem alkalmazható. A felperes az igazolási kérelemmel egyidejűleg keresetlevelét előterjesztette, melyet az elsőfokú bíróság befogadott, ekként az igazolási kérelem visszautasításának Pp. 153. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott esete sem állt fenn. Az elmulasztott keresetindítási határidő az alperes fellebbezésében foglaltak szerint is 2021. december 22. napján telt le, a felperes igazolási kérelmét 2022. január 6. napján terjesztette elő, ekként az igazolási kérelem előterjesztésére a Pp. 151. § (1) bekezdésében írt határidő is megtartott, az igazolási kérelem visszautasításának a Pp. 153. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott oka sem megállapítható.

[20] Az alperes fellebbezésében maga sem állított olyan okot, mely a Pp. 153. § (2) bekezdése szerinti visszautasítást alapozna meg, pusztán arra hivatkozott, hogy a Pp. 150. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem álltak fenn. Az igazolási kérelem érdemi elbírálása ugyanakkor a bíróság mérlegelési körébe tartozik, tartalmi elbírálást jelent, így a Pp. 154. § (2) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ilyen tartalmú döntése az eljárást befejező határozat elleni fellebbezésben sem tehető vitássá; mivel pedig az alperes nem arra hivatkozott, hogy az igazolási kérelmet vissza kellett volna utasítani, a fellebbezése nem megalapozott.

[21] Az ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés e) pontja alapján tárgyi illeték-feljegyzési jogos perben feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére az ítéltábla a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján és a 102. § (1) bekezdése alapján a kiadót kötelezte.

[23] A Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján kötelezte továbbá a kiadót az alperesi pervesztességre tekintettel a felperes javára a 32/2003 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján meghatározott, az ügy tárgyára és a fellebbezés tartalmára tekintettel indokolt jogi képviseleti tevékenységre figyelemmel azonban a 2. § (2) bekezdése szerint mérsékelt összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Debrecen, 2022. április 14.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Répássy Árpád s.k. bíró